

DE GEESTELIJKE WERKINGEN IN DEZE TIJD.

16 oktober 1962

Op dit ogenblik is er in uw wereld veel verwarring. Deze ontstaat vooral door onvolledige, tendentieuze voorlichting op velerlei gebied en door een niet altijd redelijke geheimhouding op andere gebieden.

Daarbij is uw wereld, voor wat mededelingen betreft, verdeeld in een aantal voor elkaar nogal hermetisch afgesloten gebieden: Oostelijk blok, Westelijk blok enzovoort.

De gedachtegang van de gemiddelde mens wordt in deze dagen niet meer bepaald door feiten, maar grotendeels door meningen van anderen, door wat de voorlichting geeft, en door zijn eigen vaak beperkte en soms bekrompen inzichten en overtuigingen.

De mens wil het gebeuren verstandelijk begrijpen. Daartoe tracht hij al wat geschiedt vanuit zijn stoffelijk standpunt te waarderen. Zelfs wanneer hij een geloof, een innerlijke overtuiging heeft, losstaand van het onmiddellijk wereldgebeuren, zo zal hij zich niet daarop beroepen, maar veeleer uitgaan van zijn verstandelijk begrip van de situatie.

Er werd hier al meermaals gewag gemaakt van krachten, die op aarde tot uiting komen. Dit feit wil ik eerst vanuit een meer materieel standpunt belichten.

Sedert ongeveer een half jaar werd waargenomen, dat een nieuwe cyclus van zonnevlekken is ontstaan. Hij veroorzaakt zeer grote uitschieters in de corona, de zilverwitte stralenkrans om de zon, en schijnt dus gepaard te gaan met zeer grote zonuitbarstingen. Onder omstandigheden bereikt de straling van de zon de aarde op een andere wijze doordat stralingsgordels, mede als gevolg van atoomexplosies, zich rond de aarde bevinden.

Zuiver materieel gezien kunnen deze invloeden het leven op de wereld aanmerkelijk veranderen. Want de mens is een wezen dat stoffelijk afhankelijk is van zijn omgeving.

Dan wil ik hier allereerst vaststellen:

1. Alle kracht die stoffelijk ontstaat werkt in op alle materie, dus ook op die delen van de mens die niet algemeen erkend worden, bijvoorbeeld zijn astraal lichaam.
2. Het levenslichaam van de mens, dat zijn eigenlijke kracht put uit een andere ruimtelijke verhouding, uit een andere sfeer, staat in een intense samenwerking met het lichaam en weerkaatst in zichzelf elke beïnvloeding daarvan. Deze voertuigen zullen het menselijk denken beïnvloeden, niet rechtstreeks maar via het onderbewustzijn. Dit heeft tot gevolg dat het irrationeel element in de menselijke handelingen, in de laatste drie tot tien maanden, zeer sterk is vermeerderd, terwijl ook zekere abnormale feiten over heel de wereld toenemen, bijvoorbeeld geweldpleging zonder reden of kenbare oorzaak.

De lichtende kracht die op aarde is gekomen mag u niet zien als iets gevormds, maar wel als een verhoging van energie, die alle bestaande tendensen versterkt. Het negatieve zowel als het positieve in de mens ondergaan thans een sterke stimulans. Men wordt ertoe gebracht extremer te handelen dan vroeger. Dat is aanvaardbaar wanneer het ten goede is, wanneer het de evenwichtigheid van de mens ten goede komt. Wordt dit evenwicht evenwel verstoord, dan vereenzaamt de mens, of wordt hij aggressief tegenover anderen. Dan ontstaan wanverhoudingen, die zich maatschappelijk zowel als in het gedachteleven en het zieleleven sterk uiten.

Dit zijn waarneembare feiten uit uw eigen wereld, vergeet dit niet wanneer ik hieraan vaststellingen ga vastknopen, ofschoon deze in een zekere zin geloofswaarden zijn, omdat ze niet volledig bewezen kunnen worden.

Het is noodzakelijk de eenheid tussen geest en wereld, tussen geest en stof, te beklemtonen. Al wat geestelijk geschiedt heeft zijn stoffelijke weerkaatsing en omgekeerd. Wanneer u binnenkort hoort over een reeks sterfgevallen, bijvoorbeeld in Rome en Engeland, over het terugtrekken van staatslieden, dan is dat niet alleen een stoffelijk verschijnsel. Het hangt onmiddellijk samen met alle invloeden en werkingen, die op dit ogenblik de mensheid vanuit de geest bereiken.

Nu over de mens.

De mens heeft een lichaam dat bestuurd wordt door drie afzonderlijke factoren:

- De eerste factor is de bloedsomloop, die mede voor de ademhaling van belang is en daarmee als één kan worden beschouwd, gezien het vervoer van zuurstof door het bloed.

- De tweede factor is het zenuwstelsel culminerend in de hersenen, ofschoon ook op andere punten onmiddellijke reacties mogelijk zijn.
- De derde factor betreft de interne secreties van klieren en organen.

Het kader waarbinnen dit alles zich beweegt wordt bepaald door de erfelijkheid. De wijze waarop de mens leeft en de eigenschappen die hij zijn nageslacht meegeeft zijn bepalend.

Dit wordt uitgedrukt in de complexe reeks van moleculen, die samen het chromosoom vormen.

Maar elk van deze drie factoren heeft nog een andere werking:

1. Het bloed.

Het bloed is een bijzondere vloeistof. Dat horen wij in de oude magie, in de hofrituelen, bij Goethe. Zelfs in de katolieke kerk gelooft men dat wijn tot bloed wordt. Waarom?

Het bloed draagt niet enkel zuurstof, het vervoert tevens een bepaalde soort van energie. Wanneer de lucht de longen binnenkomt wordt niet enkel zuurstof afgegeven, maar bovendien een zekere lading. Het typische hierbij is, dat niet enkel de rode maar ook de witte bloedlichaampjes deze lading aanwenden, vooral voor afweer of voor de inkapseling van vreemde invloeden, en zelfs voor vernieuwingswerkzaamheden binnen het lichaam.

Deze kracht die men prana noemt, wanneer ze in het lichaam aanwezig is ook wel eens manna, kan worden vergeleken met het persoonlijk magnetisme. Ze is echter niet laag trillend in zich. De mens kan er een lagere betekenis aan geven, maar die kracht heeft in zich de mogelijkheid om geestelijke trillingen op te vangen.

Het bloed geeft antwoord op elke harmonische kracht in de omgeving, die actief en geladen is. U heeft zich misschien wel eens afgevraagd waarom uw bloed op emoties reageert. Heeft u daarbij niet opgemerkt dat in sommige gevallen de emotie later kwam dan de versnelling van de bloedsomloop?

De ademhaling, het opnemen van deze kracht door het bloed, is voor het menselijk lichaam dus belangrijk. Maar ze vormt bovendien een contact met alle andere levende wezens die van deze kracht gebruik kunnen maken. Een gemeenschappelijk bewustzijn onder de mensen zou kunnen worden voorgesteld als gedragen door deze kracht.

Het hart stuwt het bloed. Wanneer wij nagaan hoe het bloed zijn baan aflegt, dan stellen wij vast dat er zenuwreacties zijn op dwarsgestreepte spieren, en er in vele gevallen een onmiddellijke samenwerking is tussen zenuwstelsel en bloedsomloop. Ook dit is van belang, want de zenuwkracht, voor een deel ontnomen uit het bloed, voor een deel op andere wijze gegenereerd binnen het lichaam zelf, is selectiever dan de kracht in het bloed. In het bloed werkt een onbestemde emotie, in het zenuwstelsel echter een gedefinieerde emotie.

2. Het zenuwstelsel.

In het zenuwstelsel zijn een aantal aanknopingspunten voor geestelijke voertuigen. Waar deze punten praktisch een volledige harmonie kunnen bereiken met de geest, spreken wij over een chakrum. Deze chakra zijn plaatsbepaald door het zenuwstelsel. Bij uitschakeling van het zenuwstelsel kunnen zij evenwel ten opzichte van de andere chakra enigszins van plaats veranderen. Er ontstaan uitwijkingspunten en reserves.

Het zenuwstelsel kan verder een groot aantal zogenaamde intuïtieve impulsen opvangen. Bij deze vinden wij onberedeneerde reacties, voor een deel uit de stoffelijke waarneming geboren, voor een deel uit een ongedefinieerd aanvoelen. Deze ontvangen impulsen kan het zenuwstelsel kenbaar maken door ze om te zetten in daden, gebaren en woorden, maar ook - en dat is het mooie - in illussies van horen, spreken of zien, en door het paranormaal uitzenden van beelden.

Als zodanig is het zenuwstelsel voor u van groot belang.

In deze dagen moet het zenuwstelsel in vele gevallen lichte spanningen en onrust ondergaan, want in de atmosfeer is er een zekere onrust, een verwarring van krachten, die via de ademhaling en de bloedsomloop het zenuwstelsel beroert. De hersenen laat ik even terzijde. Sommige mensen doen dat wanneer ze beweren te denken. In die zin wil ik het niet doen, ik wil alleen even wachten.

3. De innerlijke afscheidingen.

De afscheidingen wekken in het lichaam wederzijdse reacties. Een reactie van de alvleesklier bijvoorbeeld kan een reactie van de bijnier oproepen. Hierdoor kan de afscheidingsverhouding in de hypofyse, het hersenaanhangsel, veranderen. De zaak is nu dat het lichaam voor zichzelf prikkelstoffen scheidt, waardoor de innerlijke reacties en relaties worden gewijzigd. De mens kan dit ervaren als emotie, als spanning, als onrust, als een vernieuwd uithoudingsvermogen.

In de meeste gevallen blijkt de aanpassing van het lichaam, via die klieren dus, plaats te vinden door het zenuwstelsel, en wel voornamelijk vanuit de hersenen. Bepaalde indrukken gaan vanuit de zonnevlecht en de aanzet van de ruggengraatstreng.

De geestelijke voertuigen, levend lichaam, mentaal lichaam en hoger, hebben hun meest intense contact op de hoogte van de nekaanzet. De lagere geestelijke voertuigen, waaronder het astraal voertuig, hebben hun aanzet meestal rond de zonnevlecht.

Al wat in de geest gebeurt wordt in een geestelijk voertuig opgemerkt. U zou kunnen zeggen dat die geestelijke voertuigen in bepaalde gevallen reageren als radar, of als een antenne werken, of ook als een gigantisch oor waarmee men de geluiden van verre sterren tracht te beluisteren. Er worden daarmee dus andere dan zuiver stoffelijke waarden vastgesteld. Nu is daarop geen directe reactie mogelijk aan de hand van een redelijk besef. Het denkvermogen van de mens laat dit eenvoudig niet toe. Hij moet het omzetten in een variant van zijn oorspronkelijk denken. Voorbeeld: U denkt, ik ga rechts af. Terwijl u daarmee bezig bent wordt u beïnvloed en zonder dat u het eigenlijk weet draait u links af, zogenaamd per vergissing. Dit zich vergissen is psychologisch soms verklaarbaar. In andere gevallen echter ontloopt u hierdoor een ongeluk, een persoon, of een situatie die voor u onaangenaam zou zijn, ofwel komt u juist ergens terecht waar u onaangenaamheden vindt en hulp moet verlenen. Dan kunnen wij dit beschouwen als komende uit het onderbewustzijn. In negen van de tien gevallen is het een reactie van een geestelijk voertuig op het mentaal vlak of lager. Het komt zelfs voor dat een mens onder deze invloed, datgene wat hij zeggen wil vergeet, zich verspreekt enzovoort.

Aldus mag ik besluiten dat de geestelijke voertuigen en de stof, zover dit het menselijk denken en redelijk vermogen betreft, niet te ontleden zijn, maar bepalend zijn voor het gedrag van de mens, en dat omgekeerd het gedrag van de mens bepalend kan zijn voor de invloed, die hij schept in bepaalde geestelijke voertuigen. Want een beïnvloeding zal altijd wederkerig mogelijk zijn.

Wanneer ik beweer dat een mens, wanneer hij handelt volgens een innerlijk, niet rationeel patroon, geestelijke krachten wekt, en daardoor een reeks resultaten boekt waarvan de bereiking niet, maar het feit zelf wel redelijk verklaarbaar is, dan zou dat aan de hand van het voorgaande aannemelijk moeten zijn.

Wanneer ik beweer, dat er een geestelijke, kosmische kracht is buiten de mens, die op het vlak van bepaalde voertuigen, geestelijke allereerst, inwerkt, dan is het logisch dat de mens deze invloeden niet onmiddellijk en redelijk zal vaststellen. De gevolgen ervan ziet hij wel. Hij zal ze echter niet kunnen liëren aan de krachten die hij niet kent. Hij zal er een andere verklaring voor zoeken en in vele gevallen besluiten tot een onwaarschijnlijke reeks van toevalligheden.

Waar nu op aarde geestelijke krachten werkzaam zijn, zo moet hun strekking in de mens stoffelijk een bepaalde toestand scheppen. Want die beïnvloeding vindt via het geestelijk voertuig plaats. Elke geestelijke invloed, die op deze wijze in de mens tot uiting komt, schept een onverklaarbare neiging, vaagheid, vermoeden. En elke mens zal aangepast zijn aan zijn eigen geestelijk en stoffelijk leven, zelfs aan zijn stoffelijk denken en lichamelijke mogelijkheden. De onredelijke en onverklaarbare elementen, die meerdere malen optreden, en de mensheid confronteren met aardbevingen, overvloedige oogsten, hongersnood, overstromingen, droogte, met massa-emoties en ongewone strijdvaardigheid, naast buitengewone opofferingsgezindheid, kunnen worden herleid tot deze geestelijke invloed.

Wij betogen dus:

1. Dat God de kern is van onmiddellijk op de wereld inwerkende kracht in deze en in de komende tijd, daarbij gesteund door stoffelijke en geestelijke uitstralingen van de zon.
2. Dat geestelijke krachten - tronen, heerschappijen, engelen - zich met de aarde bezig houden, en zekere kosmische krachten de onmiddellijke inwerkende Goddelijke Kracht enigszins moduleren, haar een bepaald karakter verlenend en aldus mede bepalend.

Wanneer dit zo is - en voor mij is dit volledig waar - dan mag worden gezegd:

- a. dat in deze periode die kracht niet alleen aanwezig is, maar
- b. via de voertuigen in de mens binnendringt en
- c. haar mogelijkheden geeft, maar bovendien
- d. dat de mens aanvoelt, zonder dat hij er een verklaring voor weet - op welke wijze voor zich een nieuwe bewustwording, een betere aanpassing aan de omstandigheden, aan de geestelijke en stoffelijke krachten rond hem, kan worden bereikt.

Dit is voor deze avond van buitengewoon groot belang.

Want wanneer wij uitgaan van de menselijke normen, dan zullen wij die gevoelens en emoties als onredelijk, of niet helemaal juist, verwerpen. We zullen geneigd zijn om vast te houden aan de eenmaal

gevormde beelden, de gedeelde illusie die de mens werkelijkheid noemt. Door het niet erkennen en verwerpen van deze invloed isoleert de mens zich. Hij sluit zich steeds meer af van deze geestelijke en stoffelijke krachten. Hij wordt eenzaam.

Die eenzaamheid komt tot uiting in het stoffelijk bestaan, maar vooral in een gevoel van geen contact hebben. De mens zoekt dan vaak een uitweg door voor zich bepaalde geestelijke contacten te projecteren, die de stof misschien verre staan. Maar ook daar treden allerhande hiaten op. De verklaring hiervoor is logisch. Men kan weliswaar de geestelijke kracht in zich erkennen en ermee volledig juist en goed werken, ook al kan men dit niet verklaren. Maar men kan zich nimmer afzonderen van het geheel of een deel ervan - door eigen denken en opvattingen, vooroordelen en maatschappelijke gewoonten of wat ook - zonder alleen te zijn.

In dit verband is het aardig er op te wijzen, dat over geheel de wereld het aantal zelfmoorden, dat aan vereenzaming of aan niet te begrijpen instellingen, of aan geestelijke afwijkingen van de betrokkenen, geweten wordt, de laatste vier maanden verhoogd is met 30% ten opzichte van dezelfde periode van verleden jaar. Een aanzienlijke stijging dus.

Deze vereenzaming kunnen wij niet vermijden door alleen te zeggen: "Wij gaan naar de geest toe". Wij zouden ook moeten zeggen: "Wij moeten de mens erkennen."

Mens erkenning betekent voor ons, dat wij soms een deel van eigen denkwijze, eigen achtergronden moeten prijs geven. Er wordt dan weliswaar een orde geschapen die niet altijd even aanvaardbaar is. Maar zij betekent contact, een band. Hoe u binnen dit verband voor uzelf de juiste weg zoekt is uw zaak, daarvoor spreekt uw innerlijke stem. Maar dat u die band niet mag vermijden, dat u actief deel moet hebben aan het gebeuren op deze wereld is zeker. Dat niet alleen redelijk maar weldegelijk ook met uw gevoel.

Wanneer een geestelijke kracht op de mens inwerkt treedt er verder nog een vertragingfactor op. Want het gevoel dat via het geestelijk voertuig in de mens ontstaat moet kracht gewinnen, zodat het zijn denken gaat beïnvloeden. Dan moet die mens in zijn denken plus zijn gevoel nog als het ware de weg zoeken. Deze vertraging verschilt van mens tot mens. Zij kan variëren van twee weken tot drie maanden. Als gevolg van deze vertraging wordt een geestelijke inwerking op aarde eerst kenbaar ongeveer een maand na de tijd dat ze tot stand kwam. Eerst dan zal ze de spanningen en werkingen, het gevoel in de mens, omwerken tot een begrijpelijker en hanteerbaarder geheel.

Er is echter meer. U heeft niet alleen uw erfelijke factoren, uw psychologische problemen, met één woord uw stoffelijke eigenschappen, die uw stoffelijke basis vormen. U heeft ook hogere geestelijke voertuigen. Het stoffelijk voertuig is voor de geest belevings- en uitdrukkingsmiddel. Maar qua eigen bewustzijn, eigen ontwikkeling is hij niet aan het stoffelijk voertuig gebonden. Het is mogelijk dat één geestelijke ervaring, als resultante van duizend mensenlevens, samengevoegd wordt in die ene manifestatie van hogere geestelijke voertuigen in het lichaam.

De geest gaat uit van wat geestelijk plaats vindt op dit ogenblik. Geestelijk gezien beweegt de mens zich als een soort warreling. Geestelijk is er op een gegeven ogenblik geen vorm meer, hij is teloor gegaan. Reeds bij een meer bewuste heeft het levenslichaam de mensvorm geruild tegen een eivorm. Hoger vinden wij vaak de bol als wezensuitdrukking. Nog verder alleen nog een onbegrensd licht.

De Goddelijke Kracht, die op het hoogste vlak werkzaam is, beroert nu bijzonder intens de aarde en de mensen. De menselijke voertuigen, die in dit hoog vlak leven, kunnen echter in deze Goddelijke Kracht, in dit Goddelijk Licht, niet erkennen. Ze worden als verblind zoals het konijn in het licht van de lichtbak van de stroper. Wanneer u nog niet volledig bewust in God bent opgegaan kunt u in het direct Goddelijk licht niet zien. Door dit licht wordt echter het overzicht van wat achter u ligt groter. Daarbij zijn de invloeden die van beide zijden optreden bepalend voor de bewustwording.

Nu hebben wij dus :

- a) Grote krachten, heerschappijen of tronen, de Goden der oudheid, of hoe u ze ook noemen wilt, die op dit hoog vlak vormend inwerken. Deze inwerking moet door de hogere geestelijke voertuigen, die daar leven, worden erkend. Zij doen de behoefte ontstaan om te vormen, een concrete vorm te scheppen voor iets, een uitlaat, een uitweg te vinden voor die drang.
- b) Iets lager vinden wij de kosmische invloeden. Zij behoren niet tot de Al-geest, maar zijn tijdruimtelijk wel te bepalen, u kent ze onder andere als de krachten die de tekens van de dierenriem beïnvloeden. De inwerking van beide krachten beroeren elkaar. Ook hier weer leven menselijke voertuigen die op hun beurt de vormende werking ondergaan. Hun scheppingsdrang wordt in een bepaalde richting gestuwd. Die richting moet de mens innerlijk eerst erkennen en

aanvaarden, maar dan moet die kracht zuiver materieel worden uitgedrukt, anders heeft het geen zin. Deze kracht moet op aarde manifest worden gemaakt.

- c) Daaronder vinden wij de lagere geestelijke voertuigen. Zij ondergaan onder meer weer de invloed van het witte licht (a), maar ook van de uitstraling van de zon en de inwerkingen van als het ware de aura van de aarde zelf (b). Daardoor wordt de richting naar de natuur bepaald.

Even herhalen:

- a) De hoogste voertuigen, beïnvloed vanuit tronen of heerschappijen, het ontstaan van de behoefte tot scheppende werking, waarbij een godserkenning en een godsopenbaring het feitelijk doel is.
- b) Een inwerking van kosmische krachten, waardoor die scheppende werking op een bepaalde wijze wordt gericht, je zou haast kunnen zeggen, een afbuiging van de rechte krachtlijn van het onmiddellijk scheppen naar het bepaald scheppen.
- c) De invloed van zon, aarde enzovoort, en daarbij dus de schepping, die wordt herleid in de natuur.

Nu spijkers met koppen.

De krachten in de natuur zijn gegrondvest op tegendelen, die ten opzichte van elkaar evenwichtigheid en harmonie bereiken.

Waar deze bereiking niet mogelijk is kan in de natuur geen compensatie vanuit geestelijke waarden ontstaan.

Zuiver stoffelijke inwerkingen en reacties, zowel voor de enkele mens als voor geheel de aarde, die gelijke beïnvloeding ondergingen, zijn de eerste en meest onmiddellijke uiting van al wat zo-even werd beschreven.

De natuur zal feller en scherper dan ooit reageren op al wat aan geestelijke spanning en werking ontstaat. Door zijn aanvaarding van de natuurlijke werkingen en krachten, het harmonisch zijn daarmee, waardoor een evenwicht wordt geschapen, zal de mens ongetwijfeld een onmiddellijk contact met hogere waarden kunnen verkrijgen, toegankelijker worden voor hogere krachtbronnen en hoger begrip. Dit begrip kan niet geheel redelijk uitgedrukt worden.

Een harmonie kan nooit bepaald worden binnen één groep. De natuur omvat namelijk het totaal van wat stoffelijk op aarde bestaat, plus een groot deel van allerhande geestelijke krachten die op enigerlei wijze met die stof verbonden zijn. Zo zal de mens nimmer binnen de beperking van eigen groep alléén deze harmonie kunnen vinden. Hij zal ze steeds moeten zoeken in het geheel, het geheel van de mensheid, van de wereld, van de natuur en natuurverschijnselen.

Op het ogenblik dat de mens ingaat tegen de natuur scheidt hij vanuit de natuur spanningen die, waar zij stoffelijk geaard zijn, hemzelf kunnen aantasten, vernietigen of althans frustreren in zijn doel.

Daar waar de mens met de natuur meewerkt, zal hij hoogst geestelijke krachten, in een redelijke en stoffelijke vorm, uitgedrukt vinden en daardoor tot nieuwe erkenningen komen.

De inwijding is niet meer gebaseerd op het intrekken in de geest alléén, maar wel op de onmiddellijke samenwerking van stof en geest, en vooral op het bereiken van de juiste evenwichtigheid in het stoffelijk element.

Alle redelijkheid wordt gehanteerd als een instrument waarmee innerlijke kracht, innerlijk besef en innerlijk bewustzijn, volgens eigen aanvoelen op de meest juiste wijze gericht kunnen worden. Dit wil zeggen dat het denken niet bepalend is voor wat geschiedt, dat u niet alles met uw gedachten kunt doen, maar dat uw gedachten als een lens fungeren, waardoor de eeuwig bestaande krachten en werkingen in focus worden gebracht. Het is daarom niet mogelijk de gevolgen van gedachtekracht, en vooral van de meest juiste werkingen in de stof, geheel redelijk te definiëren. Ze zijn echter daar en daardoor kenbaar.

Waar de materie uitermate belangrijk is geworden voor eenieder, en de banden tussen geest en materie - gezien de scheppingsdrang en noodzaak - sterker zijn geworden dan ooit tevoren, bepaalde perioden van het Atlantisch tijdperk uitgezonderd, zullen de stoffelijke verschijnselen bepalend kunnen zijn voor de menselijke bewustwording.

Anderzijds zal uit het stoffelijk verschijnsel het goed en het kwaad erkend kunnen worden van al wat men geestelijk of materieel volbrengt.

In deze dagen bestaat een onmiddellijke controlemogelijkheid. Wie zegt: "Wanneer God mij dit beveelt, doe ik een wonder, want ik geloof dat God mij wonderen kan laten doen" zal dit door een wonder moeten bewijzen. Wie in vol geloof zegt: "God zal mij eeuwig laten leven" zal eeuwig moeten blijven

leven. God de schuld geven van eigen falen is op zijn minst zelfbedrog. Slechts wanneer de resultaten - niet de redenering - van mijn werken in overeenstemming zijn met het doel dat ik mij heb gesteld, wanneer mijn beweringen en betrachtingen voortdurend worden bevestigd door materiële resultaten en mogelijkheden, door eigen innerlijk gevoel van verbondenheid en harmonie, zowel als door mijn betekenis voor de buitenwereld, denk, voel, leef en streef ik juist.

Op het ogenblik dat gebed, vroomheid of wat dan ook, geen onmiddellijke en kenbare resultaten heeft, kan worden gezegd dat zij nutteloos zijn, verkeerd werden toegepast of dat ergens iets ontbreekt.

Het uitblijven van het antwoord vanuit een Goddelijke Kracht - de geestelijke werkingen - op dat wat men nastreeft is het bewijs dat dit niet juist was, niet juist werd gesteld of gericht en dus moet worden herzien.

Vraag: Wat is de geestelijke uitstraling van de zon?

Antwoord: Zoals het menselijk lichaam - een samenstelsel van allerhande kleine cellen, die per groep door een soort elektrisch signaal worden geregeerd, die centraal worden gevoed enzovoort - een geest heeft, zo kan ook een planeet een geest hebben. Een zon zou bijvoorbeeld een engel kunnen zijn. Zij is een geestelijk wezen van hoger bewustzijn, met heel andere tijd en ruimte begrippen dan u. Zij is bezielt zoals ook de aarde, elke ster en planeet bezielt zijn.

Wanneer zich nu in zo'n zon of aarde een nieuwe bewustwording voltrekt, dan zal haar uitstraling veranderen. Ook bij de mens is dit zo. Wanneer u intens denkt, scheidt u buiten u een aura van gedachten. Uw medemens zal die niet gemakkelijk ervaren. Een dier echter, dat qua bewustzijn en realisatie lager staat, zal er wel op reageren, al zal het zich niet de redenen van die gedachten en hun onmiddellijke samenhang kunnen realiseren.

Zo is het ook bij een zon. Wanneer een zon "denkt" ontstaat een uitstraling, die het zonnestelsel - de kinderen van de zon - en een deel van de ruimte daarbuiten, als het ware doortrekt. De kleinere en minder bewuste schepselen die zich daarin bevinden zullen die invloed ondergaan.

Wanneer de aarde "denkt" dan zal zij als het ware iets veranderen, al is het maar een kleine fluctuatie in het aardmagnetisch veld, waarvoor de mens gevoelig is, een kleine verandering in de elektrostatische verhoudingen in de atmosfeer. Die kleine verandering heeft invloed op de mens.

Wanneer dit "denken" intens en omvattend genoeg is ontstaat als het ware een milieuverandering, een wijziging van mogelijkheden voor hen die binnen dit veld leven.

Wanneer van de zon uit bepaalde geestelijke stralingen de aarde bereiken, dan is de zonnegeest zelf - als u het zo wilt noemen - bezig zich als het ware te heroriënteren. Dan ontstaan daarin zoals in elke mens, spanningen en een reactie op het kosmisch licht en de kosmische invloeden. Waar de zon dichterbij de mens staat zal deze, in zijn materieel midden en het onmiddellijk daarmee verwante, haar invloed ook sterker ondergaan.

Goede avond vrienden.